

РЕШЕНИЕ

№ 3104

гр. София, 11.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Деница Митрова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **1995** по описа за **2012** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началника на митница Столична срещу **РЕШЕНИЕ №10** от 07.02.2012 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 101 състав** по н.ах.дело № 19137/2011 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Счита, че районният съдия неправилно е тълкувал и приложил разпоредбата на чл.123 ал.2 ЗАДС и неправилно е приел, че е налице малозначителност на деянието по см. на чл.28 ЗАНН. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено **РЕШЕНИЕ № 10** от 07.02.2012 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 101 състав** по н.ах.дело № 19137/2011 г. и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление № 38 от 04.07.2011г., издадено от Зам.Началника на митница Столична.

Ответникът – [фирма], представляван от М. С. П., чрез процесуалния си представител адв.Е. Х. оспорва жалбата. Подробни съображения за нейната неоснователност излага в писмени бележки.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** дава заключение за правилност на съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства

и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 10 от 07.02.2012г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 101 състав по н.ах.дело № 19137/2011г. е отменил наказателно постановление № 38 от 04.07.2011 г., издадено от Зам.Началника на митница Столична, с което на основание чл.123 ал.2 от ЗАДС на [фирма], представляван от М. С. П. е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 2 000 лв. и са отнети в полза на държавата 17 броя бутилки алкохол с бандероли с изтекъл срок на валидност, подробно описани в наказателното постановление на основание чл.124 ал.1 ЗАДС. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Ж. И. И., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че са налице предпоставките за приложението на чл.28 ЗАНН, тъй като макар деянието на търговеца формално да осъществява признаците на състава на административното нарушение, то неговата обществена опасност е явно незначителна.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 101 състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на чл.28 ЗАНН.

Районният съдия е обосновал приложението на чл.28 ЗАНН по вътрешно убеждение по смисъла на чл.14, ал.1 НПК и въз основа на доказателства по делото. Разпоредбата на чл.28 ЗАНН дава възможност на административно наказващия орган (АНО) да освободи нарушителя от административно наказателна отговорност като прецени, че случаят е маловажен. С оглед препращащата разпоредба на чл.11 ЗАНН обаче разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, вкл. и относно обстоятелствата, изключващи отговорността, са приложими в административно наказателния процес. Такова обстоятелство, изключващо отговорността, е предвидено в нормата на чл.9, ал.2 НК - деянието формално осъществява признаците на предвиденото в закона административно нарушение, но поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Общественоопасно е деянието, което застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в Р. Б. или други интереси, защитени от правото.

В конкретния случай между страните не е имало спор за факти, а и на основание чл.220 АПК касационната инстанция приема, че ответникът е държал в обект кафе-аперитив, находящ се в [населено място], [улица] акцизни стоки- 17 броя бутилки алкохол, подробно описани в АУАН № 14/10.01.2011г. и в НП №38/04.07.2011г., облепени с бандероли с изтекъл срок на валидност. Установеното нарушение по чл.123 ал.2 ЗАДС е формално, като за установяване на факта на нарушението е достатъчно да се констатира само, че в държанието на търговеца са били акцизни стоки, облепени с бандероли с изтекъл срок на валидност. Определеният

за нуждите на административно-наказателното производство акциз за тези стоки е в размер на 62.90 лева.

Като съобрази установените от първостепенния съд факти и събраните по делото доказателства, настоящата касационна инстанция намира приложението на разпоредбата на чл.9, ал.2 НК за правилно и обосновано. Не е необходимо причиняването на вредни последици за бюджета да бъде предвидено като елемент от състава на конкретното административно нарушение както се твърди в касационната жалба. Напротив – в конкретния случай съставът на нарушението формално е осъществен, но деянието не е обществено опасно по смисъла на чл.10 НК вр. чл.11 ЗАНН. Именно в тази връзка районният съдия е обсъдил, дали деянието уврежда установения правов ред или конкретни права, защитени от правото (в случая държавния бюджет). Като е намерил основание за приложението на чл.28 ЗАНН първостепенният съд не е допуснал нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

Наличието на специална норма по чл.126б ЗАДС, която задължава АНО при констатиране на маловажен случай да наложи глоба с фиш по реда и в размерите, установени в чл. 39, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания, не изключва възможността съда по вътрешно убеждение и съобразно доказателствата по делото да приложи разпоредбата на чл.9, ал.2 НК. След като преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол (ТР № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС на РБ), а районният съд е инстанция по същество на спора (чл.63, ал.1 ЗАНН), то въпросът за приложението на чл.9, ал.2 НК и чл.28 ЗАНН е въпрос за правилното приложение на материално правния закон по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК и подлежи на контрол от касационната инстанция. По вече изложените съображения обаче районният съдия не е допуснал нарушение на закона при постановяване на обжалваното съдебно решение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ № 10 от 07.02.2012г. на СРС, НО, 101 състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.209 т.1 и т.2 АПК във вр.чл.218 ал.2 АПК.

Мотивиран от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 10 от 07.02.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 101 състав по н.ах.дело № 19137/2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.